

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3153/05
28.12.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Milomira Nikolića, Jovanke Kažić i Mirjane Grubić, članova veća, u vanparničnom predmetu predlagača AA čiji je punomoćnik AB advokat i protivnika predlagača Grada Kragujevca koga zastupa Javno pravobranilaštvo, odlučujući o revizijama predlagača i protivnika predlagača, izjavljenim protiv rešenja Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 792/04 od 31.1.2005. godine, u sednici održanoj 28.12.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

I ODBIJA SE kao neosnovana revizija protivnika predlagača izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 792/04 od 31.1.2005. godine u stavu prvom izreke kojim je potvrđeno rešenje Opštinskog suda u Kragujevcu R.71/00 od 10.3.2004. godine u stavu prvom, delu stava drugog izreke koji se odnosi na otkupnu cenu stana kao i u stavu trećem izreke.

II ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija predlagača izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 792/04 od 31.1.2005. godine u stavu drugom izreke kojim je preinačeno rešenje Opštinskog suda u Kragujevcu R. 71/00 od 10.3.2004. godine u pogledu odluke o kamati, u stavu prvom izreke kojim je potvrđeno rešenje Opštinskog suda u Kragujevcu R. 71/00 od 10.3.2004. godine u stavu prvom, delu stava drugog izreke koji se odnosi na otkupnu cenu stana kao i u stavu trećem izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Kragujevcu R. 71/00 od 10.3.2004. godine, stavom prvim izreke, utvrđeno je da je predlagač podneo pismeni zahtev za otkup stana 16.12.1998. godine protivniku predlagača a da protivnik predlagača nije odgovorio te da nema zakonskih smetnji za otkup predmetnog stana. Stavom drugim izreke, utvrđeno je da otkupna cena stana utvrđena sa stanjem na dan 16.12.1998. godine kao dana kada je podnet zahtev za otkup stana iznosi 17.377,68 dinara pa je predlagač u obavezi da utvrđeni iznos isplati protivniku predlagača u roku od 15 dana po prijemu rešenja, a na ovaj iznos teče zakonska kamata od dana presuđenja 10.3.2004. godine pa do isplate. Stavom trećim izreke, konstatovano je da ovo rešenje zamenjuje ugovor o otkupu stana i poslužuje predlagaču kao pravni osnov za uknjižbu prava svojine i drugih prava kod nadležnog organa Grada Kragujevca. Stavom četvrtim izreke, obavezan je protivnik predlagača da predlagaču naknadi troškove u ukupnom iznosu od 62.600,00 dinara.

Odlučujući o žalbi protivnika predlagača Okružni sud u Kragujevcu je rešenjem Gž. 792/04 od 31.1.2005. godine u stavu prvom izreke odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepeno rešenje u stavu prvom i u delu stava drugog izreke koji se odnosi na otkupu cenu stana u iznosu od 17.377,68 dinara. Stavom drugim izreke, prvostepeno rešenje je preinačeno u delu stava drugog izreke koji se odnosi na kamatu tako što je obavezan predlagač da protivniku predlagača plati otkupu cenu stana u iznosu od 17.377,68 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 16.12.1998. godine pa do isplate. Stavom trećim izreke, odlučeno je da odluka o troškovima postupka iz prvostepenog rešenja ostaje neizmenjena.

Protiv navedenog drugostepenog rešenja protivnik predlagača je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka a predlagač je blagovremeno izjavio reviziju protiv odluke iz stava drugog izreke rešenja drugostepenog suda zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane odluke u smislu čl. 386. ZPP-a, Vrhovni sud je našao da je revizija protivnika predlagača neosnovana a revizija predlagača nedozvoljena.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP-a na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti kao ni bitna povreda iz čl. 385. st. 1. tač. 2. ZPP-a na koju ukazuju razlozi revizije protivnika predlagača obzirom da iz izreke jasno proizilazi da se stav treći odluke Okružnog suda odnosi na troškove postupka u kom delu prvostepena odluka ostaje neizmenjena te se radi o očiglednoj pogrešci u označavanju broja stava izreke prvostepene odluke shodno čl. 342. ZPP-a.

Tokom postupka je utvrđeno da je protivnik predlagača 1969. godine dodelio predlagaču na korišćenje stan površine 25m² označen kao stan BB, zatim da je rešenjem Izvršnog saveta SO Kragujevac od 15.5.1998. godine predlagaču dodeljen i stan na istoj adresi koji je do tada koristilo treće lice a koji se sastoji od jedne sobe površine 22m² i VC-a, tako da predmetni stan čine dve sobe u ukupnoj površini od 48m². Takođe je utvrđeno da protivnik predlagača nije doneo odluku povodom pismenog zahteva predlagača za otkup stana sa obrazloženjem da stan nije registrovan kao vlasništvo Grada Kragujevca. Iz pismenog izveštaja Javnog stambenog preduzeća u Kragujevcu je utvrđeno da se u ovom preduzeću prilikom prelaska sa ručne obrade podataka na mašinsku obradu, tako da stan nije evidentiran u fondu stambenih zgrada i stanova a samim tim i u snisku

potkrala greška, tako da stan nije evidentiran u listu stambenih zgrada i stanova a samim tim i u spisku stambenih zgrada i stanova Opštine Kragujevac. U postupku je utvrđena i tržišna vrednost stana pod uslovima koji su važili na dan podnošenja pismenog zahteva za otkup stana u skladu sa čl. 20. Zakona o stanovanju.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili odredbe čl. 16. Zakona o stanovanju kada su doneli rešenje kojim se zamenjuje ugovor o otkupu stana i obavezali predlagača da utvrđenu otkupnu cenu stana isplati protivniku predlagača sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja zahteva za otkup pa do isplate.

Imajući u vidu činjenicu da je rešenjem Izvršnog saveta SO Kragujevac stan dodeljen predlagaču, te navedeni izveštaj Javnog stambenog preduzeća, pravilan je zaključak nižestepeni sudova da je vlasnik stana Grad Kragujevac a da administrativna greška ne može biti razlog za uskraćivanje prava predlagaču da otkupi stan. Stoga je pravilno otkupna cena stana utvrđena shodno čl. 20. Zakona o stanovanju prema kome se stan otkupljuje pod uslovima koji su važili na dan podnošenja pismenog zahteva za otkup stana.

Pravilna je i odluka o troškovima parničnog postupka jer je doneta primenom odredaba čl. 154. i 155. ZPP-a.

Sa iznetih razloga Vrhovni sud je odlučio kao u stavu I izreke na osnovu čl. 393. i 400. ZPP-a u vezi čl. 491. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04).

U delu u kojem je drugostepeni sud usvojio žalbu protivnika predlagača i preinačio prvostepeno rešenje u pogledu odluke o kamati na štetu predlagača, revizija nije dozvoljena shodno čl. 382. st. 2. u vezi čl. 35. ZPP-a obzirom da kamata ne čini glavni zahtev predlagača u ovoj pravnoj stvari.

Naime, prema odredbama čl. 382. st. 2. ZPP-a ("Službeni list SRJ", br.3/2002) revizija nije dozvoljena u imovinsko pravnim sporovima u kojima se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravosnažne presude ne prelazi 300.000,00 dinara. Kao vrednost predmeta spora u smislu čl. 35. ZPP-a uzima se vrednost glavnog zahteva ako od nje zavisi pravo na izjavljivanje revizije. Kamate, parnični troškovi, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja, ne uzimaju se u obzir ako ne čine glavni zahtev.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 392. u vezi čl. 400. st. 4. ZPP-a, u vezi čl. 491. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), odbacio reviziju predlagača kao nedozvoljenu i odlučio kao u stavu II izreke.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost opravka

sd